

Det stillede Endringsforslag var følgende:

1) Principalt:

§ 9 affattes saaledes:

„Den ved nærværende Lov givne Bemhændigelse træder først i Kraft, naar der af Monarchiets Lovgivende Myndighed er udstedt en Lov om Opførelsen af nye Befæstningsanlæg for Hovedstaden mod Landsiden og en dermed i Forbindelse staaende Nedlæggelse af de nuværende Fæstningsvolde paa Sjælland. Skulde en saadan Lov ikke udkomme forinden Udløbet af Aaret 1865, saa skal den givne Bemhændigelse betragtes som bortfalden.“

2) Subsidiært:

§ 9 forandres „1870“ til „1865“.

Da Indenrigsministeren efter et kort Ophold var kommen tilstede, aabnedes Forhandlingen.

Ordføreren (Andræ): Det Forslag, der principalt er stillet af Udvalgets Fleertal, gaaer, som det vil sees, ud paa at omredigere § 9 saaledes, som det allerede ved den foregaaende Behandling var bragt i Forslag af Udvalget. Naar dette Forslag nu fremkommer igjen ved Sagens 3die Behandling, saa er det ikke, fordi der fra min Side foreligger den allerringeste Tilbøielighed til paany at gjenoptage Discussionen. Det vil erindres, at Forslaget blev afgjort ved et Stemmeantal, der laa lige paa Grændsen af det, der overhovedet udfordres, for at Thinget kan tage en gyldig Beslutning. Der var kun een Stemme mere end det, der er det absolut fornødne Antal. Endvidere vil det erindres, at ved dette ringe Stemmeantal var Majoriteten, der forkastede dette Forslag, kun 2 Stemmer; der var kun en Overvægt af 2 Stemmer. Det er under disse Forhold, at jeg har troet, at det ved en Sag af denne indgribende Vigtighed maatte indrømmes at være fuld-

stændigt i sin Orden, at Forslaget paany kom til Afstemning, men, jeg gjentager det, det er ikke for at gjenoptilve Discussionen. Jeg for mit Vedkommende antager, at der ved den foregaaende Behandling er blevet sagt Alt, hvad der maatte være fornødent for at kunne dømme om Sagen selv, og jeg skal derfor ikke tilføie et eneste Ord, forsaavidt der ikke dertil fra anden Side maatte gives Anledning. Hvis dette Forslag maatte blive forkastet og Loven altsaa komme til at foreligge i den Form, hvori den er blevet affattet af Regjeringen, saa er der stillet et subsidiairt Forslag. Det kunde synes besynderligt, at jeg har tilladt mig at være med til at stille dette Forslag; thi, som det af mine Ytringer ved Sagens forrige Behandling vil være klart, vil jeg for mit Vedkommende ikke være istand til at stemme for Loven overhovedet, dersom det principale Forslag forkastes, men jeg troer dog ikke, at der heri ligger nogen Hindring for, at en Endring, som under alle Omstændigheder maatte ansees for at være ønskelig, kunde ogsaa tilraades fra deres Side, som ere imod Loven i det Hele. Jeg skal derfor stemme for det subsidiaire Forslag, uagtet jeg, som sagt, agter at stemme mod Loven i det Hele, hvis det principale Forslag forkastes.

Indenrigsministeren ad interim: Mod det under Nr. 2 stillede Forslag har jeg for mit Vedkommende Intet at erindre.

Ploug: Da jeg var forhindret fra at være tilstede til Slutningen af 2den Behandling af denne Sag, troer jeg at skulde en Forklaring af, hvorfor jeg har været med at stille det da forkastede Forslag af Udvalget, saavel som hvorfor jeg idag ikke har villet være med til at gjentage det. Jeg har været med at stille det, ingensunde fordi jeg ønsker Njøbenhavn befæstet paa Landsiden, eller fordi jeg overhovedet troer, at der afgjøres det Allermindste om denne Sag ved nærværende Lovs Antagelse eller Forkastelse. Det er, som tilfrækkelig erkjendt fra flere Sider under 2den Behandling, Noget, der slet ikke ligger for, men jeg har havt Tvivl om, baade hvorvidt Expropriationen er ganske retfærdig, som den er opstillet